

РЕШЕНИЕ

№ 1268

гр. София, 24.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Николова

Вяра Русева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11750** по описа за **2019** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 30.08.2019 г., постановено по н.а.х. дело №15250/2017 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 112-ти състав е потвърдил Електронен фиш /ЕФ/ серия К№1611956/23.05.2017 г., с който на А. А. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл.21, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от „А. А. А., с искане да бъде отменено, заедно с потвърдения с него ЕФ. Наведените касационни основания са за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения- чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, аргументирани в жалбата с доводи, че в мотивите към оспореното решение се „съдържат общи констатации, изброяване на доказателства без да се разглежда съдържанието им по същество“; не са обсъдени възраженията на жалбоподателя; не са изискани необходимите за изясняване на релевантните факти доказателства, а именно за това, че точката на контрол на скоростта е била предварително оповестена на електронната страница на МВР, дължимо съгласно действащия към момента на твърдяното нарушение чл.7, ал.1 от Наредба №8121з-532 за условията и реда за

използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена от министъра на вътрешните работи, обн., ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г., изм. и доп., бр. 6 от 16.01.2018 г., в сила от 16.01.2018 г. / Наредба №8121з-532/; неправилно било прието, че позицията на АТТС и позицията на знак „Е-24“ си съответстват, за което касаторът се позовава на справка в масивите на Г. М.; в мотивите към оспореното решение не било отразено, че е налице, според касатора, разминаване на мястото където се твърди, че е заснето нарушението-в ЕФ:гр.С. по [улица]до м-н „Х.“ с посока от [улица]към „Околовръстен път“, а в протокола за използване на АТТС и Часови график за работа на нарядите, като точка на контрол било отразено: [улица], като магазинът на „Х.“, видно от справка на сайта на [фирма] се намирал на [улица]; липсвала дата на съставяне на ЕФ, което било съществен пропуск; протоколът за използване на АТТС не отговарял на утвърдения образец към чл.10, ал.1 от Наредба №8121з-532, като липсвали съществени реквизити, като“пътен знак за ограничаване“, означение на класа път, на който се осъществява проверката, разстояние от пътния знак с въведеното ограничение до АТТС в метри и др., които обезпечавали законосъобразното провеждане на проверката по контролна; налице било противоречие между чл.11, ал.1 от Наредба №8121з-532, който допускал издаването на ЕФ при установяване и заснемане на нарушение с мобилни АТТС, монтирано върху спрял автомобил и ЗДВП.

Ответникът не депозира писмен отговор в срока и по реда на чл.163, ал.2, вр.чл.228 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН.

В о.с.з. пред АССГ касаторът, чрез процесуалния си представител-адв.Д., поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, като оспореното решение бъде отменено, заедно с потвърдения с него ЕФ, алтернативно-решението да бъде отменено, а делото-върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Заявява и искане за присъждане на разноските за касационното производство-заплатено адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от един адвокат.

Ответникът не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Д. за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изтъкнат в касационната жалба, а именно, за липсата на мотиви в решението на въззивната инстанция е основателен. Нещо повече, върнатата оценка на основателността на така релевирания от касатора довод, изисква да се признае, че във въззивния съдебен акт напълно липсва приетата за установена фактическа обстановка, съответна на императивно предписаното му от процесуалния закон съдържание и реквизити, което е и основният му порок-чл.305, ал.3, вр.чл.317 НПК, вр.чл.84 ЗАНН. СРС си е позволил просто да изброи събраните по делото доказателства, без да ги анализира и

да изложи собствени доказателствени и фактически изводи.

Суверенно право на решаващия съдебен състав е да формира вътрешно убеждение, но това следва да стане при обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото, обективирано в мотивите на съдебния акт, което в конкретния случай не е било сторено. Въззивната инстанция всякога е длъжна да даде отговор и на възраженията и доводите на страните независимо дали ги счита за основателни или не и дали ги уважава или не. Този именно отговор е израз на задължението на въззивна инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка не може да е формален. Той винаги трябва да бъде обективиран по делото - в мотивите на въззивния съдебен акт, така че да стане достояние на страните, а страната, която е изтъкнала довод в хода на съдебното производство, да узнае и проследи начина на формиране на волята на съда, по силата на която аргументите са или не са уважени. Всяко отклонение от принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК представлява съществено процесуално нарушение.

В крайна сметка въззивната инстанция е пренебрегнала процесуалното си задължение, произтичащо от чл. 339, ал. 3 НПК, вр.чл.84 ЗАНН да изложи ясни, точни, изчерпателни и законосъобразни мотиви по всички основни фактически и правни въпроси, за разрешаване пред нея.

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, упражняван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания /чл.218, ал.1 от АПК/, с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани с правораздавателната власт на въззивната инстанция, съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липсата на фактически и правни изводи в мотивите към решението относно релевантните за процесуалната и материалната законосъобразност на издаденото НП обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, касационният съд на практика не може да осъществи дължимия от него контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

По изложените съображения АССГ, XII касационен състав намери, че релевираното основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН е осъществено, което налага отмяната на решението на СРС, НО, 122-ри състав и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав.

При новото разглеждане на делото следва да се съберат доказателства за това, че точката на контрол на скоростта е била предварително оповестена на електронната страница на МВР, дължимо съгласно действащия към момента на твърдяното нарушение чл.7, ал.1 от Наредба №8121з-532, съотв. при липса на такова оповестяване, да изложи мотиви дали този порок е съществен.

За пълнота на мотивите съдът намира за необходимо да изложи, че останалите твърдени от касатора пороци, а именно: за разминаване на мястото където се твърди, че е заснето нарушението; за липсата на дата на съставяне на ЕФ, за липса на съществени реквизити в протокола за използване на АТС, както и за противоречие между чл.11, ал.1 от Наредба №8121з-532, който допускал издаването на ЕФ при

установяване и заснемане на нарушение с мобилни АТТС, монтирани върху спрял автомобил и ЗДВП, са неоснователни, по следните съображения:

ЕФ следва съдържа предвидените в чл.189, ал.4 ЗДВП реквизити: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точният час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственикът, на когото е регистрирано превозното средство, нарушените разпоредби, размерът на глобата, срокът и сметката на доброволното ѝ заплащане. Нормата на чл.54 ЗАНН, уреждаща реквизитите на наказателното постановление, не е приложима, тъй като чл.189, ал.4 ЗДВП е специален за ангажиране на административнонаказателната отговорност на водачите на МПС при нарушения, установени и заснети с техническо средство, в отсъствието на контролен орган. Макар и нормата на чл.189, ал.11 ЗДВП да предвижда, че електронният фиш е своеобразен аналог на наказателно постановление, това важи единствено по отношение на правните последици от влизане в сила на двата акта. Законодателят не е предвидил пълно приравняване между електронния фиш и наказателното постановление нито по отношение на съдържанието им, нито във връзка с процедурата по съставянето им. Ето защо и след като в нормата на чл.189, ал.4 ЗДВП не е предвидено като задължително условие посочването на конкретен издател и дата на издаване, то липсата им не представлява съществено процесуално нарушение на изискванията към формата и съдържанието на електронния фиш.

Неоснователно е възражението на касатора, че електронен фиш може да бъде издаден само за нарушения на ЗДВП, установени и заснети със стационарно автоматизирано техническо средство или система. С изменението на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДВП, обн. ДВ. бр. 19/2015г., в първото изречение думите “техническо средство” са заменени с израза “автоматизирано техническо средство или система”, който израз е част от съдържанието на нормата и в редакцията ѝ, към датата на извършване на процесното твърдяно нарушение. Със същото изменение на закона в дефиницията за “електронен фиш” по § 6, т.63 от ДР на ЗДВП е добавен изразът “и системи”, създадена е нова т.65 на същия параграф, с която се определя понятието “автоматизирани технически средства и системи”, според която това са “уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес”. Съгласно разпоредбата на чл.165, ал.3 от ЗДВП /нова - ДВ бр. 19/2015г./, на министъра на вътрешните работи е делегирана компетентност да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение. В тази връзка е издадена Наредба № 8121з-532/12.05.2015г., в сила от 23.05.2015г. С чл.2 от Наредба № 8121з-532/2015г. изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи /АТСС/ заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл.3 от Наредба № 8121з-532/2015г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система. Следователно,

действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/ 12.05.2015г., предвиждат, че издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес.

Отразяването, най-сетне, като точка на контрол: „До м-н “ Х.“, съотв. „ [улица] не е равнозначно на: „Пред магазин „Х.“. В този смисъл разминаването с четири номера /330, съотв.326/, дори това да е така, не внася неяснота, нито съществено разминаване в точката на контрол и мястото на извършване на нарушението. При безспорност на обстоятелството, че твърдяното нарушение е извършено в населено място при ограничение на скоростта 50 км/ч-чл.21 ЗДвП, реквизити като “пътен знак за ограничаване“, означение на класа път, на който се осъществява проверката, разстояние от пътният знак с въведеното ограничение до АТТС в метри, не само не са съществени, но и не са дължими.

При този изход на спора, с решението разноски не следва да се възлагат. На основание чл.226, ал.3, вр.чл.228 АПК, вр.чл.63, ал.3 ЗАНН, СРС при новото разглеждане на делото ще се произнесе и по разноските за водене на делото в АССГ като касационна инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.2 и чл.222, ал.2, т.1 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение от 30.08.2019 г., постановено по н.а.х. дело №15250/2017 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :